

ლია და არ ვახდებ იძულებული არსებობის გულისთვის თავის სოფლის გარეთ **ჯამაგირიანი** ადგილი მოსქენოს, როგორც ეს აუცილებელი ხდება უსახსრობისა გამო ჩვენი ახალგაზრდა წყაღულთათვის.

ქვეყნელი.

ავადმყოფთა მოვლა-პრობა პანათში.

წინედ, ხშირად შეხვედებით კამეჩებით შემოვლულ ურემში, შიგ ლოგინში მწოლარე ავადმყოფს, რომელიც თვალისკენ ექიმთან მიემგზავრება. ავადმყოფთა მოვლა ურემბდენ სიციხე-სიცივე და ადრის მიუხედავად და რა ღრე დაადგებოდა განსაკუთრებულ წყაღვნილ სწეულს, ეს ადვილი გასაგებია. მაშინ ეს გარემოება შეიძლება კიდევ წაგვეხალისებინა, რომ ექიმს და არა მკითხავს მიმართავს, რადგანაც წინედ მარხაში ქსენონის არ იყო გარდა ს. ენისლისა, გლეხი კაცი ექიმს შინ ვერ მიიწვევდა ხელმოკლეობის გამო, რადგანაც ეს ძვირად ჯდება და ისევე ავადმყოფი მიჰყავდათ მასთან.

ესალო კი კახეთის გამოცემა სოფლები ამ მხრივ, შეიძლება ითქვას, უზრუნველ ყოფილია, აქეთ მხარეს საშავა მოზარდები სასოფლო ქსენონი, ახმეტაში, ივანეთში, და ვანაძიანში. ამის და მიუხედავად 28 თებერვალს შემთხვევით თვალის ექიმის კარზე ავიარე და თხინი ლოგინებში მარხულ ურემი შემხდა, ავადმყოფები რიგ-რიგად ჩამოკეცულნი და მწყალები თქმის სახეში. კიდევ კარგი ექიმი თუ შეგახარე შინ დაშველდა და მაშინვე იღებდა განსიხვება. ამისთან თითო ურემი 3-4 კაცი და დედა-კაცი უტრიალეთა. ვეცდები ვაჩვენოთ და იმ რაიონის სულ ალო-მხელი სოფლის მცხოვრებელ დოქტორებს, სადაც ქსენონია და ხელმოთ ავადმყოფის განტანჯვის მგორ ქსენონის ექიმი შინ მიიწვევს, სხვა იყოს რა, ესეზომოდნა ხალხი და სახელი მაინც აღარ მოსცდებოდა ავადმყოფსაც წელ-გრევა ასცდებოდა. ერთი მათგანი ფილქობის ანთო ლომიანა ავით და ჩემ კიბოზე რატომ თქვენს ექიმს არ აჩვენებთ, მოსასუბეს, გვეყვანდა, შენეირიმი, და ახლა ამასაც უნდა ვაწყოთ.

ავადმყოფის გაზრდა რაძენინე ვერს-ს მალე ურემით, სიციხე-სიცივეში, ჯღრევა და გაცივება გზაში, ვაკურვლო ურემს და მარხვლის ავადმყოფს და ეს გარემოება უნდა აწინ ჩვენმა ექიმებმა და გულსტყვიართ, რომ ერთხელ და სამად მოისპოს ავადმყოფთა მოუტოვება.

დავარჯობელი.

ში ნან-მოკლე თავის თავის დაზოგვა. შესაძლოა ეს ძველისძველად გადმოცული და ჩვენ დროში ახლად გამოძებულ პატარა-ბარბარეზისთვის და ცეცის ინსტრუქტორს ვაფუქსა. მაგრამ ჩვენ მიხეზებს არ ვივით.

წინდაწინევე ვგთხოვთ, რომ ლაპარაკი გვაქცივსრაბდელ საუკუნის ინტელიგენცია. მეოცე საუკუნის შემოღობა აქ სახეში მისაღები არ უნდა, რადგან მაშინ მღელვარება და ვანაძიანის საზოგადო მოვლე იყო, ეს იყო ხალხური სტიქიადელსაც აქვე ინტელიგენცია იქნა და ავადმყოფის ხანა, როდესაც როგორც იყო ერთ დროს რუსი, ინტელიგენცია სრული განმარტებულად ჯგუფს სასადავო რომლის წინააღმდეგ უსაბუთოდ და შეუფერება და ხალხი კი სრულგებოთ არ თანაუგრძობდა.

როდესაც 18 ადგილობრივება მოაწყვეს ბიი შეთქმულება და თანაინი სხილევ შესწერება ამ საქმეს (ზოგადორჩენს, ზოგი კატორგაში დღეს) ვინევი გრ. რასტორჩინი დათ ამბობდა: საკვირველია, საეთში გზარბამი მთაბინა რვეთა გაბატონებული კლასების ელიტეების ჩამოყარებულად, რომ არის კატორგია *) თვითილორბს თავისი უბრალებს გზარბამს და უთომის და იოსო. რუსი ინტელიგენტი ფრეე თავგანწირული ადამივი ავადმყოფთა ქვეყნიურ ულორბის გამო, იგი არ ითვითესწარებს უსაზარბარბოებაზე დასულ ქვეყნას.

გერცენი პატარა მარხვლები ყმაყული იყო, ხელ პატარა

ჩინეთის რესპუბლიკა

ჩიფუ. ხმა დავარდა, შეიძლება ჯარისკაცი აჯანყდენ, რადგანაც ჯამაგირი არ მიუღიათ. გუბერნატორმა საჯაროდ გამოაცხადა, ფული მივიღე დასარიგებლად.

კულჯა. ლიანჯოუფუ (პანსუს პროვინციაში) და ტურფანი (ჩინეთის თურქესტანში) რესპუბლიკის მიემხრო.

ხარბინი. მუქდენში ჯაოერსუნის წინააღმდეგ შეთქმულება აღმოაჩინეს. ორი კაცი დააპატიმრეს. სხვებსაც ეძებენ. რადგანაც იუანშიკაისა და ჯაოერსუნს უთანხმოება მოსეულიათ და ჯაოერსუნის სამსახურის გუბერნატორად ნამყოფი ვაჭავენეს. იგი ჯაოერსუნს უნდა მოელაპარაკოს და სამსახურში დარჩენა უარხოს.

შეიანი. ხმა დავარდა, მანჯურთა პარტია მოქმედების დაწყებას აპირებს. გვარდიას მშვიდობიანად ვერ უტყობავს თავი და ამიტომ პრინციპის ახლა გააძლიერეს. სასახლესთან 1500 ჯარისკაცი და ძველი ჯარის ერთი ნაწილი იმდგას. ისინი ვაჭავენეს მსგევენებს არ აძლევენ და შიშიში ჰყავთ ისედაც ძარცვა-გლეჯის მოლოდინში მყოფი ხალხი.

ურგა. ბარჯუტა დეპუტაცია მოვიდა. აიღოსავლეთ მონგოლიის მთავარი უნდა ჩამოვიდეს, მათ ჩამოსვლას კავშირი აქვს თურმე მონგოლეთის დამოუკიდებლად გამოცხადებასთან. კახტაურის გზაზე მისვლა-მოსვლა სწარმოებს, მონგოლეთში მშვიდობიანობა.

უსაფრთხოების რეჟიმი

როში. „ტრბორუნა“ იუწყება კირანინთან, ბომბას კურესთან, იტალია მოხრჩხებულ ადგილების დაქვრას აპირებს, საიდგანაც იტალიის ფლოტი ეფეისა და ხეღთა შუა ზღვის აღმოსავლეთ ნაწილში იპოქმედებს.

გარეშე საქმეფა სამინისტროს ხარჯთ-ლოცხვის განილოვის დროს, ხან-ჯულანამ განაცხადა: ესაა მოუხერხებლად მიმანია განმარტების მოკემა საერთო შორისა პოლიტიკისა და ომის თამაზებად.

ორგაროვთან ერთად მოსკოვში, ვორბობოვის მთავ უსეირნია და იქ ამ ორ ყმაწვილს რაღაც არა ჩვეულბრივი სულიერი განწყობილება აღდგებათ. თითონ გერცენი ასე აგვიწყრებს ამ ამბავს: „მზე ეს იყო წვეზოდა. ეკლესიების გუმბათები ბრქვილადდნენ, უსაზღვრო სიგრეში იშლებოდა დიდი ქალაქი, მთის ძირში. სამო ნიავი სახეს გვიგრილებდა. ჩვენ ვიდექით, ვიდექით, ერთმანეთს მიუახლოვდით და უფერად, გადახვევის დროს, ფიცი ვეციეთ ერთმანეთს აი, აქ, მთელი მოსკოვის წინ, რომ სიციხესღე შეეწირავთ იმ ბრძოლაში, რომელიც უკვე ამ ჩვეული გვექონდა.“ (იხ. Героический характер руской литературы, ტ. I გვ. 127 Венгеровი; ან გესლობათ შემწვანე პატარა ჯონის ამბავი ლ. ტორსტრის სიყმაწვილიამ. მის უფროსს მძას ნიკოლოქს ერთი პატარა შტო მოუქრია, მწვანეთი გაუთლია და ზედ გაუკეთებია რაღაც საიდუმლო წარწერები და ეს ჯონი ჩაუფლავს სოფ. იასნი პოლიანაში, იქ, სადაც ახლა ასაფლავია ლ. ტორსტროი. ამ ჯონის წარწერა თურმე ნიშნავდა: საიდუმლოებას იმის შესახებ, თუ რა უნდა გაკეთდეს, რომ ადამიანს არავითარი უბედურება აღარ მიეკაროს, რომ არსოდეს არ ჩხუბობდნენ და არ აჯარობდნენ და ყოველთვის ბედნიერი ყოფილიყვენ“. ლ. ტორსტროის თავის ბავშვობაში ბევრი უძებნია ეს ჩაფლული ჯონი, მაგრამ ვერ მოუხმავს. (ibid, გვ. 188).

ან რა შეეძლება თავისი სილიადით, თავისი წველებრივობის ნიშნებით და თავისდადებით იმ მოძრაობას, რომელიც გაჩნდა რუსეთში 1872—73 წლებში, როდესაც მთელი ინტელიგენცია, ქალ-ვაჭიანათ, ხალხისა-

ქართულ სიგევა-კაზმულ მწერლობის საზოგადოება

შეუდგა ბასარიონ ბაბაშვილის ბასიის თხოულობათა
გამოცემას. წიგნი სიგრეით 200 გვერდამდე იქნება და გამოვა ნაიდგომეგს. წინასწარის ხელის-მოწერით წიგნი ღირს 40 კპ.
ხელის-მოწერა მიღება მხოლოდ წიგნის გამოსვლამდე 1) წერა-კითხვის საზოგადოების ტფილისის წიგნის მალაზიგში და 2) სახალხო გაზეთის რედაქციაში. წიგნის გამოსვლის შემდეგ ფასი მომატებული იქნება.
(20—1125—15)

გაჭიცივები

ინგლისის ვაფიცვა.
ლონდონი. სამთავანდო მუშების კენჭის ყრის მედევი 21 მარტს გამარტნდა. სამთავანდო მუშების კენჭის გაღაუწყვეტია კენჭის ყრში არ ჩაერთოს.

ხელფასის მინიმუმის ბილი.
ლორდთა პალატაში ინდოეთის საქმეების სტატუს-სერეტის წინააღმდეგ მიუძღის ხელფასის მინიმუმის განხილვისა და უთქვამს, იმედია, კანონპროექტს მიიღებთ და მნიშვნელოვანად არ შესცვლით. ლორდმა ლენსლოუნმა განაცხადა, ოპოზიცია ბილის მიღებას არ დააყოვნებს თავის შესწორებებითაო.

პალატამ მეორედ განხილვის შემდეგ ხელფასის მინიმუმის ბილი მიიღო.
რკინის გზათა დირექტორებმა ვადასწყვიტეს 21 მარტიდან 27-დე ბარკი აღარა ჰზიდონ, გარდა სწრაფად გასაფუქებელ ნივთისა.

ოლდერნოტში ორი პოლიცია გამადებელი ვაფიცვის რაიონისაქენ წასასვლილად. ქვეთა ჯარის ერთი რაზმი ჩრდილოეთ უელს წავიდა იმ მუშათა დასაცავად, ვინც მუშაობის დაწყებას აპირებს.

ვინაილოლი. რკინის გზის 4 ათასი მუშა ვაფიცვა და ხელფასის მომატება მოითხოვეს.

გაზეთები და ინგლისის ვაფიცვა.

„რუსკია ველომოტში“ დაბეჭდილია ბნ დიონეოს წერილი ლონდონიდან. ეს კვირა ინგლისის პარლამენტისათვის არა ჩვეულბრივი იყო. სამინისტრომ ხელფასის მინიმუმის ბილი შეიტანა პარლამენტში. გარეშე მაყურებელს ძალიან ვაკვირებს სურათი, თუ როგორ შეცვალენ მოქმედება ძნელსა და ვაკვირებულად დროსა. „რისში“ სწერს: „ჩვენ არ გვიყვარს საკანონმდებლო გზით ხელფასის მინიმუმის განსაზღვრა, მაგრამ მაინც უნდა ვცადოთ, ამწარად, კონსერვატორები

კენ გაიწია და ხალხი უნდოდა ავადმყოფი, განათლებიანი და ავტორიტატივი უყუთვისა მომავალისათვის? „ხალხში თარული“ ეს ის არ არის, კასაც ღღეს კულტურულ მუშაობას ეძახიან (ბიბლიოთეკა-თეატრების გამართვა). არა, მიდიოდნენ გლეხკაცობაში, მათთან ერთად მუშაობდნენ და ქადაგებას ეწეოდნენ, მიდიოდნენ ქაზმებში უბრალოდ მუშაობთ და აუტანელ პირობებში თავიანთ მისისას ასრულებდნენ. ტურგენევის ერთ თავის პროზაიკულ ლექსში (История) მწვენიერად აქვს აღმეჭდილი იმ დროინელ სულიერი ვითარების სილიადე. უზარ-მზარ, მახინჯ სახლის გახსნილ კარის წინ დგას მწვენიერი ახალგაზდა ქალი, საიდუმლოდ ხმა აფრთხილებს და ეუბნება, რომ მოვრიდოს დერფენს, ნუ შევა ღია კარებში, იქ „სიცივე, სიმშლი, მძულვარება, და ცინვა, ზიზი, შეურაცყოფა, საპრობილე, ავადმყოფობა და თვით სიციველია“. მაგრამ ქალი არ დრკება. მას არ უნდა „არც მადლობა, არც შეგზარება, არც სახელი“.

— მაშ რამ გაკირდეს, სისხლის დანაშაულობასაც ჩაიდენ?
— ქალმა თავი დალუნა.
პატარა ხანს უკან, საიდუმლოდ ხმა განახლოვდა: ის კი იცი, რომ შემდეგში იქნება რწმენა და ვაკვირებს და აღარ ინდობო, რაც ღღეს გინდა, და მაშინ იგრძნობ, რომ მოსტყუედი და უქმად და უკე ახალგაზდა სიციხლავ.

— ეგუე ვიცი. და მაინც მინდა კარტში შესვლა.
— შედი.
ახალგაზდა ქალი ფეხს გადადგამს და მძიმე ფარდა ჩამოეშვება.

ციონერებს შეტაკება მოუვიდათ. სამი კაცი მოკლეს, რამდენიმე—დასტრეს.

მოწვევა ვაფიცვა.
ვენა. გალიციის უკრაინელთა გამონახიის მოწვევნი ვაფიცვენ უკრაინელთა სამსაწავალბლო სემინარიის მსმენელ ჩერნის დათხოვნის გამო. ჩერნის დათხოვნის მიზეზად იმას ასახელებენ, რომ ნამესტნიკ პოტრაციის მკვლელის სურათს ავრცელებდო. ლოვში ვაფიცულმა მოწვევებმა სპარტისტო პროცესია გამართეს.

ბულგარეთის პარლამენტი.
სოფია. მინისტრ-პრეზიდენტმა გეოვგემა, მეფის ბრძანებით, სახალხო საკრებულოს სესია დაჭურა. გეოვგემა მეფის ბრძანება წაიკითხა. იგი მადლობას უხვადგებს პარლამენტს და დებუტატებს. ამ სესიაში 125 კანონპროექტი მიუღიათ და 16 ხელშეკრულება დაუბტკიცებიათ.

ქალი საარჩევნო უფლებების საქმე.
ლონდონი. საზოგადოებათა პალატაში ხელმეორედ გადასასინჯად ქალთა საარჩევნო უფლებების ბილი შეიტანეს. ბილი საარჩევნო უფლებას ანიჭებს ერთ მილიონზე მეტ ქალს.

საფრანგეთის სენატი.
პარიზი. სენატმა ერთხმად გადაწყვიტა პოლიციის გასალიერებლად ფულის გადადება.

ავსტრია-უნგრეთის პალატა.
ვენა. პალატის სხდომაზე სოციალ-დემოკრატებმა და გერმანელებმა ნაციონალისტებმა ერთმანეთის წინააღმდეგ ტიბე აურ-ხაური ასტრესეს, რამაც სხდომის დასურვა გამოიწვია.

რუსეთი

თეატრის ვადაწვა.
არხანგელსკი. მთლად ვადაბეზუა პეტრე I ხსენლობის სახალხო სახლი, რომელიც ხალხში მოგროვილ ფულით იყო აგებული. ამ სახლის კურთხევის აღდგამის მეორე ღღეს აპირებდნენ. ზარალი 60 ათასი მანეთია. ცეცხლი გაჩენილა დაგდებულ პაპირისისაგან.

ვაზეთების დაჯარიმება.
პეტერბურგი. ყადაღა დაადეს ვაზეთებს. 15 მარტის ნომერს. რედაქტორი სამართალში მისცეს სასჯელთა დებულების 1034 მუხლის პირველ პუნქტის ძლით. ქალაქის უფროსმა დააჯარიმა 25 თუშინი „სოვრემენნი მირი“, შემდეგის წერილისათვის: „დამწვიდება და რეფორმების სკოლებში“. 25 თუშინთა დაჯარიმეს აგრედვე გვეწერენ ვრე-

გამოჩენა მაშინ, როდესაც ირგვლივ არამც თუ თანაგრძნობა არ არის, თავისიანების მხრით დევნა და სასტიკი მოპყრობა, როდესაც ხალხი, რომლისთვისაც სწირავ თავს და ჰღუპავ ითაცხლეს, შეწვევ დავკონის და ვაფურთხებს. ამ პირობებში უანგარო თავდადებობის თვისებების აღმოჩენა და უშეგვრვალეს ზოამდე მათი განვითარება სრულიად განსაკუთრებული მოვლენაა, რომელიც თავის გმირულის ხასიათით არ შეეფერება სამხედრო ხასიათის გმირობას.

ხოლო ახალ დროში ჩვენი ხასიათი შესამჩნევად დაწკრილმანდა. ჩვენში იყო 1832 წ. „შეთქმულება“. ჩვენებურ მამულიშვილებს სწადდათ საქართველოს ზგანთავისუფლება, მაგრამ რა ბავშური იყო მათი ოცნება და რა გულუბრყვილო მათი პოლიტიკური აზროვნება! უმეტეს შემთხვევაში, ნაღმებსა და სალილორბის დროს სწვეტდნენ თავიანთ საქმეებს, ღვინით შეზარხოშებულებს ვარდის-ფორდ ქვეწებოდათ ყოველივე. ხოლო შემდეგში, როდესაც ოცნების ფრთები შემოაქცნა, რა მალე დამწვიდნენ, რა წარმეტებით და გულმოდგინებით ემსახურებოდნენ სამოქალაქო თუ სამხედრო ასპარესზე იმავ მთავრობას, რომლის წინააღმდეგ გუშინ ილაშქრებოდნენ... მესამოცე წლებში ახალი ტიპის ახალგაზდა გვიჩნდება. ეს უკვე ნაშღვი ინტელიგენციაა. წინა წერილში ჩვენს სახარებას ნათელი ვყავით ის აწეს, თუ რა დიდ კულტურული საქმე ვაკეთათ ამ ახალმა თავგანწირულების გამოჩენა ერთი საქმეა. ხოლო მეორე თავდადებობის

შია“ წერილ „განმარტებულისათვის“.

სამოსამხარეო პალატამ შეწებოლო ვოლოგოზის 129 მუხლის ძლით ერთი წლით ცხრე გადამწვეტო „სპარავანთა კნთავა დლია სოციალისტა“-ს გამოცემისათვის.

პოლიციელთა მოკვლა.
ლოდი. ქუჩაში მდგარ ორ პოლიციელს სამი ბოროტ-გამზარბველი მიეზარბ და ბრანინგით მოკლეს. მოკლულებს მალეხერის რველოვრები ააცილეს.

თეატრი და ხელოვნება

სალამო-მეჯლისი.
ქუთაისი. 11 მარტს, ი. გრიშაშვილის მიერ გამართულმა „სალამო-მეჯლისმა ქალაქის თეატრში დიდძალ საზოგადოებას მოუყარა თავი: თეატრი სულ გაიქცა; ბევრი უდავლიობის გამო უკან დაბრუნდა.

სალამო, რომელშიაც სამოდენ პირის გარდა, მონაწილეობას იღებდნენ ჩვენი ახალგაზდა მგოსნები, მწერლები და მსახიობები, მწვენიერად ჩაირა და საზოგადოება საეცებით დააკმაყოფილა.

სალამო-მეჯლისი შესდგებოდა სამი განყოფილებისაგან. პირველ განყოფილებაში ალ. თორაძემ წაიკითხა კიტა აბაშიძის ლექცია შემდეგ თემაზე: „რეო ტოლსტოი და ილია ჭავჭავაძე“. მეორე განყოფილებაში ჩვენმა სახელოვანმა მგოსანმა აკაკიმ წაიკითხა ორ-გვარი გლოვა: გლოვა მძევე ვრეკლესი და თანამედროვე საზოგადოებისა. საზოგადოებამ ხანგრძლივი ტაშის ცემით დააჯილდოვა საყვარელი მგოსანი. აკაკის მოჰყენეს: დავით კლიაშვილი (წაიკითხა ნაწყვეტი თავის მოთხრობიდან), პ. ცახელი (წაიკითხა საკუთარი ლექსი), ნ. ჩარეკოვისა, ნ. ლორთქიფანიძე (ორი „მინიატურა“), თავუნა (თავისი იუმორისტული ლექსები), ვ. რუხაძე (ლექსები), დ. მესხი („სიზმარი“), ს. აბაშელი (ლექსები), ჯ. ჯორჯია (ერთი ქალი), გ. ცუცია (ლექსები), გ. ტაბიძე (ლექსები), ი. ზარალიშვილი (სილოვანის ლექსი) და ი. გრიშაშვილი (საკუთარი ლექსები). დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა განსაკუთრებით ბ. გრიშაშვილის მიერ წაკითხულმა ლექსებმა, რომლებიც ნაშღვილი ზგანა პოეზიას. მასთან ძლიერი იშვითავა გვიჩხავს, მოგონსწენია ასე მოხდენილად, ასეთის გრძნობით წაკითხული ლექსები, მწვე-

თუ შევადარეთ ჩვენი იმ დროინდელი ინტელიგენცია რუსეთის ინტელიგენციას მესამოცე წლებისას. აშკარად დაინახავთ, რომ საქმე გვაქვს სხვა და სხვა ტიპის ინტელიგენციებთან. არც უარ-ჰყოფავთ, არც რისამე აღიარებამში ქართველი ინტელიგენცია არ მიიღოდა ლოდიკურ უკანასკნელ დასკვნამდე, იგი მიიღოდა საშუალო გზით. ეს იყო არა მარტო იმიტომ, რომ ჩვენი ინტელიგენცია უფრო დაბლა იდგა კულტურულად და სულიერი დამოკიდებულებაში იმყოფებოდა რუსეთის ინტელიგენციასთან, ეს იყო იმიტომ, რომ ქართველს აქვს თავისი საკუთარი ტემპერამენტი და ხასიათი. მას მეტად უყვარს საკუთარი თავი; პირადად მისი ბატონია, საზოგადო საქმე ძალდატანება. იგი მალე ინთება, ხოლო უფროვე ჰქრება. მისი ენტუზიაზმი უფრო ფიზიოლოგიურია, ვიდრე ფსიხური. იგი შრომობს, ხშირად ბევრსაც შრომობს, ხოლო მის შრომას გაუტანლობის ნიშნები ატყვია. არ უყვარს საერთო მუშაობა. იგი ინდივიდუალისტია. ჯგუფობრივობა სულს უხუთავს. იგი განზე იწევა, არ უთმობს სხვის იმას, რაც საჭიროა საერთო საქმე მას არ ეხერხება. ვიშვორებს, შესაძლებელია, რომ ყოველივე ეს უკულტურობის ნიშანი იყოს, მაგრამ უკულტურობის გარდა აუცილებლივ საჭიროა ერთგულთა თვისებების მხედველობაში მიღება. ქართველი ინტელიგენცია არცერთად საამქვეყნო კაცია, მისი სიციხლის ფესვები აი ამ მიწაშია ჩაფლული, რომელზედაც დგას. მას უყვარს მზე,

*) რედკორისტებისთვის მისაბრუნებელი კრტიის წრეს ვუთხოვ

